

**ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ СТЕНОГРАМАТА НА ТЕКСТОВЕ НА ВНОСИТЕЛЯ ПО
ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ПРОФЕСИОНАЛНОТО
ОБРАЗОВАНИЕ И ОБУЧЕНИЕ, НЕЧЕТЕНИ ПРИ ВТОРО ГЛАСУВАНЕ В ПЛЕНАРНА
ЗАЛА НА 19.07.2006 г.**

§ 1. В чл. 7, ал. 2 т. 2 и 3 се изменят така:

„2. нормативният акт, който определя изискванията за упражняване на професията;

3. органът, компетентен за даване или признаване на право за упражняване на съответната регулирана професия.”

§ 2. Глава осма се изменя така:

„Глава осма

**ПРИЗНАВАНЕ НА ПРАВО ЗА УПРАЖНЯВАНЕ НА РЕГУЛИРАНА ПРОФЕСИЯ ВЪЗ
ОСНОВА НА ПРОФЕСИОНАЛНА КВАЛИФИКАЦИЯ, ПРИДОБИТА В ЧУЖДА
ДЪРЖАВА**

Раздел I

**Признаване на право за упражняване на регулирана професия въз основа на
професионална квалификация, придобита в държава членка**

Удостоверяване на правото за упражняване на регулирана професия

Чл. 63. (1) Правото за упражняване на регулирана професия се удостоверява с един от следните документи, издадени от компетентен орган на държава членка:

1. диплома;
2. свидетелство за професионална квалификация;
3. удостоверение за правоспособност.

(2) Към документите по ал. 1 органът, компетентен за признаване на право за упражняване на съответната регулирана професия, може да изиска от лицето, което иска признаване, да приложи допълнителни доказателства за съдържанието и продължителността на завършеното образование и обучение.

**Признаване на право за упражняване на регулирана професия, за която в Република
България се изисква притежаване на диплома**

Чл. 64. Когато за упражняването на регулирана професия в Република България се изисква притежаването на диплома, органът по признаването не може да откаже на гражданин на държава членка, получил квалификация в държава членка, поради липса на достатъчна квалификация да получи достъп или да упражнява съответната регулирана професия при същите условия, както българските граждани, ако лицето:

1. е придобило професионалната си квалификация в държава членка, в която професията е регулирана, и притежава диплома за завършено висше образование, диплома или свидетелство за професионална квалификация, изисквана за упражняването на професията в тази държава, или
2. е придобило професионалната си квалификация в държава членка, в която професията не е регулирана, но е упражнявало през последните 10 години на пълно работно време тази професия в продължение най-малко на две години или в продължение на период, равностоен на две години пълно работно време, в държава членка и притежава доказателства за образование и обучение, което го е подготвило да

упражнява професията; професионален стаж две години не се изисква, когато лицето, което иска признаване, притежава доказателства за завършено регулирано образование и обучение.

Признаване на право за упражняване на регулирана професия, за която в Република България се изисква притежаване на свидетелство за професионална квалификация

Чл. 65. Когато за упражняването на регулирана професия в Република България се изисква притежаването на свидетелство за професионална квалификация, органът по признаването не може да откаже на гражданин на държава членка, получил квалификация в държава членка, поради липса на достатъчна квалификация да получи достъп или да упражнява съответната регулирана професия при същите условия, както българските граждани, ако лицето:

1. е придобило професионалната си квалификация в държава членка, в която професията е регулирана, и притежава диплома за завършено висше образование, диплома, свидетелство за професионална квалификация или удостоверение за правоспособност, изисквани за упражняването на професията в тази държава, или
2. е придобило професионалната си квалификация в държава членка, в която професията не е регулирана, но е упражнявало през последните 10 години на пълно работно време тази професия в продължение най-малко на две години или в продължение на период, равностоен на две години пълно работно време, в държава членка и притежава доказателства за образование и обучение, което го е подготвило да упражнява професията, или
3. не притежава диплома, свидетелство за професионална квалификация или удостоверение за правоспособност, но е упражнявало през последните 10 години на пълно работно време тази професия в продължение най-малко на 3 последователни години или в продължение на период, равностоен на 3 години пълно работно време, в държава членка, в която професията не е регулирана.

Признаване на право за упражняване на регулирана професия, за която в Република България се изисква притежаване на удостоверение за правоспособност

Чл. 66. Когато за упражняването на регулирана професия в Република България се изисква притежаването на удостоверение за правоспособност, органът по признаването не може да откаже на гражданин на държава членка, получил квалификация в държава членка, поради липса на достатъчна квалификация да получи достъп или да упражнява съответната регулирана професия при същите условия, както българските граждани, ако лицето:

1. е придобило професионалната си квалификация в държава членка, в която професията е регулирана, и притежава диплома за завършено висше образование, диплома, свидетелство за професионална квалификация или удостоверение за правоспособност, изисквано за упражняването на професията в тази държава, или
2. е придобило в държава членка професионална квалификация, съответстваща на изискваната в Република България за упражняването на същата професия.

Професионален стаж

Чл. 67. (1) Органът по признаването може да изиска от лицето, което иска признаване, да докаже, че притежава професионален стаж, когато продължителността на обучението в случаите по чл. 64, 65 и 66 е по-малка с една година от изискваната продължителност на обучението по регулираната професия в Република България.

(2) Продължителността на изисквания професионален стаж по ал. 1 не може да бъде по-голяма от:

1. два пъти размера на недостигащия период на образование и обучение, когато недостигащият период се отнася за цикъла на обучение след средното образование и/или за професионален стаж под контрола на ръководител и завършва с изпит;

2. периода на недостигащия професионален стаж, когато този стаж се отнася за професионална практика, осъществявана с помощта на квалифициран специалист.

(3) Във всички случаи продължителността на изисквания професионален стаж не може да бъде по-голяма от 4 години.

(4) Професионален стаж не се изисква за лицата, които притежават:

1. диплома, издадена в държава членка, удостоверяваща завършен образователен цикъл след средно образование с продължителност най-малко една година, когато за упражняването на тази професия в Република България се изисква диплома, или

2. свидетелство за професионална квалификация, изисквано в държава членка, в която професията е регулирана, за упражняването на тази професия на нейна територия, когато за упражняването на професията в Република България се изисква притежаването на диплома, или

3. свидетелство за професионална квалификация или удостоверение за правоспособност, изисквани в държава членка, в която професията е регулирана, за упражняването на тази професия на нейна територия, и тези документи са издадени в държава членка, когато за упражняването на тази професия в Република България се изисква притежаването на свидетелство за професионална квалификация или удостоверение за правоспособност.

Стаж за приспособяване и изпит за признаване на правоспособност

Чл. 68. (1) Органът по признаването може да изиска от лицето, което иска признаване, да премине стаж за приспособяване или да положи изпит за признаване на правоспособност в случаите, когато образованието на лицето, което иска признаване, обхваща теоретични и/или практически области, които съществено се различават от изискваните за упражняване на регулираната професия в Република България, както и в случаите по чл. 65, т.3.

(2) Органът по признаването предоставя на лицето, което иска признаване, да избира между стаж за приспособяване и изпит за признаване на правоспособност.

(3) За професиите, за чието упражняване се изисква точно познаване на националното законодателство и чийто съществен и постоянен елемент е даването на съвети и/или оказването на помощ по националното законодателство, органът по признаването решава в кои случаи да изиска стаж за приспособяване или изпит за признаване на правоспособност.

(4) Органът по признаването преценява дали знанията и уменията, придобити от лицето, което иска признаване, в процеса на неговия професионален стаж, не покриват частично или напълно различията по ал. 1.

(5) Стажът за приспособяване подлежи на оценка и не може да бъде с продължителност по-голяма от две години, когато за упражняването на тази професия в Република България се изисква притежаването на свидетелство за професионална квалификация, и по-голяма от 3 години в случаите, когато за упражняването на тази професия в Република България се изисква притежаването на диплома.

(6) Условиата и редът за провеждане на стажа и неговата оценка, както и на изпита за признаване на правоспособност се определят в акта, който урежда процедурата по признаване на право за упражняване на съответната регулирана професия.

Ограничение

Чл. 69. Органът по признаването не може да прилага чл. 67 и 68 едновременно

Раздел II

Признаване на право за упражняване на регулирана професия, за която се изисква притежаването на общи търговски или общи професионални знания и умения, въз основа на професионален стаж, придобит в държава членка

Признаване въз основа на професионален стаж

Чл. 70. (1) Право за упражняване на регулирана професия, за която се изисква притежаването на общи търговски или общи професионални знания и умения, се признава въз основа на професионален стаж, придобит в друга държава членка.

(2) В случаите, когато продължителността на професионалния стаж е по-малка от изискваната съгласно наредбата по чл. 73, лицето може да иска признаване въз основа на притежаването на удостоверение за правоспособност или на документ, удостоверяващ завършено образование и обучение, издадени от компетентен орган на държава членка.

(3) Ако лицето, което иска признаване, притежава професионален стаж с продължителност по-малка от изискваната за съответната професия и признаването става въз основа на документите по ал. 2, правото му да упражнява регулираната професия се признава по реда на раздел I.

Доказване на професионален стаж

Чл. 71. Професионалният стаж се доказва с документ, удостоверяващ естеството и продължителността на извършваната дейност, издаден от компетентен орган на държава членка и представен заедно с молбата за признаване на правото за упражняване на регулираната професия.

Стаж за приспособяване и изпит за признаване на правоспособност

Чл. 72. (1) Органът по признаването може да изиска от лицето, което иска признаване, да премине стаж за приспособяване или да положи изпит за признаване на правоспособност в случаите, когато установи, че лицето няма необходимия професионален стаж и знанията и уменията, удостоверени с документите по чл. 70, ал. 2, значително се различават от изискваните за упражняване на регулираната професия в Република България.

(2) Органът по признаването предоставя на лицето, което иска признаване, да избира между стаж за приспособяване и изпит за признаване на правоспособност.

(3) Условието и редът за провеждане на стажа и неговата оценка, както и на изпита за признаване на правоспособност се определят с наредбата по чл. 73.

Условия и ред за признаване

Чл. 73. Регулираните професии, правото за упражняване на които се признава по този раздел, условията и редът за признаване, както и размерът на изисквания минимален професионален стаж по чл. 70, ал. 1 се определят с наредба на Министерския съвет по

предложение на министъра на труда и социалната политика и министъра на финансите, освен ако в закон е предвидено друго.

Раздел III

Признаване на право за упражняване на регулирана професия въз основа на професионална квалификация, придобита в трета държава

Чл. 74. Органът по признаването не може да откаже на лице, придобило съответната професионална квалификация в трета държава, да получи достъп или да упражнява регулирана професия при същите условия, както българските граждани, когато лицето, което иска признаване:

1. е получило признаване в друга държава членка на професионалната си квалификация, придобита в трета държава, и
2. притежава професионален стаж с продължителност не по-малко от две години в държавата членка, която е признала квалификацията му.

Други случаи на признаване

Чл. 75. Когато не са налице условията по чл. 74, право за упражняване на регулирана професия на лице, придобило квалификацията си в трета държава, може да бъде признато при условията на взаимност, когато лицето притежава дипломи, удостоверения или други доказателства за професионална квалификация, както и професионален стаж в съответствие с изискванията за упражняване на професията в Република България.

Раздел IV

Други разпоредби

Специфични изисквания за признаване на правото за упражняване на регулирана професия

Чл. 76. (1) Когато за упражняването на регулирана професия има специфични изисквания, определени със закон, че лицето не е осъждано, не е обявявано в несъстоятелност или не е лишавано от право да упражнява професията, органът по признаването изисква от лицето, което иска признаване, да представи документи от компетентните органи на държавата членка по произход или по местопребиваване, от които е видно, че тези изисквания са удовлетворени. Когато държавата членка по произход или по местопребиваване не издава такива документи, тези изисквания могат да бъдат удостоверени в зависимост от националното законодателство на тази държава с нотариално заверена декларация или с декларация, направена пред съдебен или административен орган в съответната държава.

(2) Когато за упражняването на регулирана професия се изисква документ за физическо или психическо здраве, органът по признаването приема като достатъчно доказателство представянето на документа, който се изисква в държавата членка по произход или по местопребиваване за упражняването на професията на нейна територия. Когато в държавата членка по произход или по местопребиваване не се изисква такъв документ, органът по признаването приема за достатъчно доказателство документ, издаден от компетентен орган на държавата членка по произход или по местопребиваване, който удостоверява, че тези изисквания са изпълнени.

(3) Органът по признаването може да изисква документите по ал. 1 и 2 да бъдат издадени не по-рано от 3 месеца преди датата на подаване на молбата за признаване.

(4) Когато за упражняването на регулирана професия със закон е предвидено полагане на клетва, подписване на декларация и/или вписване в регистър на професионална организация, органът по признаването трябва да предвиди подходяща и равностойна форма в случая, когато законоустановената форма не може да се използва от лицето, което иска признаване.

Проверка на истинността на документите

Чл. 77. При възникване на основателни съмнения относно истинността на представените документи органът по признаването може да изиска потвърждение на истинността на документите от компетентните органи на държавата членка, в която са издадени.

Решение на органите по признаването

Чл. 78. (1) Органът по признаването се произнася с мотивирано решение в срок 4 месеца от датата на подаване на молбата и съответните документи.

(2) Отказът за признаване на право за упражняване на регулирана професия подлежи на обжалване при условията и по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Използване на професионално звание

Чл. 79. Когато в Република България ползването на професионално звание е нормативно установено, лицата, получили признаване на право да упражняват регулирана професия, имат право да използват професионалното звание, което съответства на регулираната професия.”

§ 3. В Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В § 1, т. 11 след думата „дейности” се добавя „включена в Списъка на регулираните професии в Република България, която е от обществена значимост и/или е от съществено значение за живота и здравето на хората, и”.

2. В § 1а:

а) точки 1 - 4 се изменят така:

„1. „Диплома” е всеки документ за образование или съвкупност от такива документи, издадени от компетентен орган на държава членка, от които е видно, че титулярят е завършил успешно образователен цикъл след средно образование с продължителност най-малко една година или е завършил средно образование с технически или професионален профил и притежава изискваната професионална квалификация за достъп или за упражняване на регулираната професия. Приема се за диплома и всеки документ за образование или всяка съвкупност от такива документи, издадени от компетентен орган на държава членка и признати от този орган като достатъчни за достъп или за упражняване на регулирана професия на територията на тази държава членка.

2. „Свидетелство за професионална квалификация” е всеки документ за обучение или съвкупност от такива документи, издадени от компетентен орган на държава членка, от които е видно, че титулярят е преминал професионално обучение с продължителност не по-малка от една година. Приема се за документ за професионална квалификация и всеки документ за обучение или всяка съвкупност от такива документи, издадени от компетентен орган на една държава членка и признати от този орган като достатъчни за достъп или за упражняване на регулирана професия на територията на тази държава членка.

3. „Удостоверение за правоспособност” е всеки документ, различен от диплома и свидетелство за професионална квалификация, издаден от компетентен орган на държава членка, който удостоверява, че титулярят е преминал професионално обучение, или издаден след оценка на личните качества, знанията и уменията на титуляря, без да се изискват доказателства за предхождащо обучение.

4. „Професионален стаж” е времето, през което лицето, което иска признаване, действително законно е упражнявало съответната професия в държава членка.”;

б) създават се т. 7 и 8:

„7. „Регулирано образование и обучение” е всяко образование и обучение, което е специално насочено към подготовка за упражняване на регулирана професия и което включва при необходимост провеждането на практически стаж.

8. „Държава членка” е всяка държава - членка на Европейския съюз, на Европейското икономическо пространство и Швейцария.”

3. В § 3а думата „правоспособност” се заменя с „право”.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 4. В Закона за висшето образование (обн., ДВ, бр. 112 от 1995 г.; изм., бр. 28 от 1996 г. и бр. 56 от 1997 г.; попр., бр. 57 от 1997 г.; изм. и доп., бр. 58 от 1997 г., бр. 60 от 1999 г.; попр., бр. 66 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 111 и 113 от 1999 г., бр. 54 от 2000 г., бр. 22 от 2001 г., бр. 40 и 53 от 2002 г., бр. 48 и 70 от 2004 г., бр. 77, 83 и 103 от 2005 г. и бр. 30 от 2006 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 9, ал. 3 т. 13 се изменя така:

“13. приема Списък на регулираните професии в Република България, в който се посочват наименованието на регулираната професия, нормативният акт, който определя изискванията за упражняване на професията съгласно българското законодателство, и органът, компетентен за даване или признаване на право за упражняване на съответната регулирана професия.”

2. В чл. 10, ал. 2 се създава т. 8:

„8. изпълнява функциите на национален координатор на дейностите по признаване на право за упражняване на регулирана професия.”

3. Глава дванадесета се изменя така:

„Глава дванадесета ПРИЗНАВАНЕ НА ПРАВО ЗА УПРАЖНЯВАНЕ НА РЕГУЛИРАНА ПРОФЕСИЯ ВЪЗ ОСНОВА НА ПРОФЕСИОНАЛНА КВАЛИФИКАЦИЯ, ПРИДОБИТА В ЧУЖДА ДЪРЖАВА

Раздел I

Признаване на право за упражняване на регулирана професия въз основа на професионална квалификация, придобита в държава членка

Чл. 97. (1) Правото за упражняване на регулирана професия се удостоверява с диплома за завършено висше образование, издадена от компетентен орган на държава членка.

(2) Към дипломата по ал. 1 органът, компетентен за признаване на право за упражняване на съответната регулирана професия, може да изиска от лицето, което иска признаване, да приложи допълнителни доказателства за съдържанието и продължителността на завършеното образование и обучение.

Чл. 98. Органът по чл. 97, ал. 2 не може да откаже на гражданин на държава членка, получил квалификация в държава членка, поради липса на достатъчна квалификация да получи достъп или да упражнява съответната регулирана професия при същите условия, както българските граждани, когато лицето, което иска признаване:

1. притежава диплома за завършено висше образование, издадена в държава членка и изисквана за упражняването на тази професия на нейна територия, или
2. притежава диплома по смисъла на глава осма от Закона за професионалното образование и обучение, издадена в държава членка, в която професията е регулирана, и изисквана за упражняването на тази професия на нейна територия, или
3. е упражнявало през последните 10 години на пълно работно време тази професия в продължение най-малко на две години или в продължение на период, равностоеен на две години пълно работно време, в държава членка, в която професията не е регулирана, и притежава доказателства за образование и обучение, което го е подготвило да упражнява професията; професионален стаж две години не се изисква, когато лицето, което иска признаване, притежава доказателства за завършено регулирано образование и обучение.

Чл. 99. (1) Органът по признаването може да изиска от лицето, което иска признаване, да докаже, че притежава професионален стаж, когато:

1. продължителността на обучението в случаите по чл. 98, т. 1 и 2 е по-малка с една година от изискваната продължителност на обучението по регулираната професия в Република България;
2. нито професията, нито обучението са регулирани в държавата членка по произход или по местопребиваване.

(2) Продължителността на изисквания по ал. 1 професионален стаж не може да бъде по-голяма от:

1. два пъти размера на недостигащия период на образование и обучение, когато недостигащият период се отнася за цикъла на обучение след средното образование и/или за професионален стаж под контрола на ръководител на стажа и завършва с изпит;
2. периода на недостигащия професионален стаж, когато този стаж се отнася за професионална практика, осъществявана с помощта на квалифициран специалист.

(3) Във всички случаи продължителността на изисквания професионален стаж не може да бъде по-голяма от 4 години.

Чл. 100. (1) Органът по признаването може да изиска от лицето, което иска признаване, да премине стаж за приспособяване или да положи изпит за признаване на правоспособност.

(2) Стажът за приспособяване и изпитът за признаване на правоспособност се изискват, когато образованието на лицето, което иска признаване, обхваща теоретични и/или практически области, които съществено се различават от изискваните за упражняване на регулираната професия в Република България.

(3) Органът по признаването преценява дали знанията и уменията, придобити от лицето, което иска признаване, в процеса на неговия професионален стаж, покриват частично или напълно различията по ал. 2.

(4) Органът по признаването предоставя на лицето, което иска признаване, да избира между стаж за приспособяване и изпит за признаване на правоспособност. За професиите, за чието упражняване се изисква точно познаване на националното законодателство и чийто съществен и постоянен елемент е даването на съвети и/или оказването на помощ по националното законодателство, органът по признаването решава в кои случаи да изиска стаж за приспособяване или изпит за признаване на правоспособност.

(5) Стажът за приспособяване подлежи на оценка и не може да бъде с продължителност по-голяма от 3 години.

(6) Условието и редът за провеждане на стажа и неговата оценка, както и на изпита за правоспособност се определят в акта, който урежда процедурата по признаване на право за упражняване на съответната регулирана професия.

Чл. 101. Органите по признаването не могат да прилагат разпоредбите на чл. 99 и 100 едновременно.

Раздел II

Признаване на право за упражняване на регулирана професия въз основа на професионална квалификация, придобита в трета държава

Чл. 102. Органът по признаването не може да откаже на лице, придобило съответната професионална квалификация в трета държава, да получи достъп или да упражнява регулирана професия при същите условия както българските граждани, когато лицето, което иска признаване:

1. е получило признаване в друга държава членка на професионалната квалификация, придобита в трета държава, и
2. притежава професионален стаж с продължителност не по-малко от две години в държавата членка, която е признала квалификацията му.

Чл. 103. Когато не са налице условията по чл. 102, право за упражняване на регулирана професия на гражданин на трета държава може да бъде признато при условията на взаимност, когато лицето притежава дипломи, удостоверения или други доказателства за професионална квалификация, както и професионален стаж в съответствие с изискванията за упражняване на съответната професия в Република България.

Раздел III

Други разпоредби

Чл. 104. (1) Когато за упражняването на регулирана професия има специфични изисквания, определени със закон, че лицето не е осъждано, не е обявявано в несъстоятелност или не е лишавано от право да упражнява професията, органът по признаването изисква от лицето, което иска признаване, да представи документи от компетентните органи на държавата членка по произход или по местопребиваване, от които е видно, че тези изисквания са удовлетворени. Когато държавата членка по произход или по местопребиваване не издава такива документи, тези изисквания могат да бъдат удостоверени в зависимост от националното законодателство на тази държава с нотариално заверена декларация или с декларация, направена пред съдебен или административен орган в съответната държава.

(2) Когато за упражняването на регулирана професия се изисква документ за физическо или психическо здраве, органът по признаването приема като достатъчно доказателство представянето на документа, който се изисква в държавата членка по произход или по местопребиваване за упражняването на професията на нейна територия. Когато в държавата членка по произход или по местопребиваване не се изисква такъв документ, органът по признаването приема за достатъчно доказателство документ, издаден от компетентен орган на държавата членка по произход или по местопребиваване, който удостоверява, че тези изисквания са изпълнени.

(3) Органът по признаването може да изисква документите по ал. 1 и 2 да бъдат издадени не по-рано от 3 месеца преди датата на подаване на молбата за признаване.

(4) Когато за упражняването на регулирана професия със закон е предвидено полагане на клетва, подписване на декларация и/или вписване в регистър на професионална

организация, органът по признаването трябва да предвиди подходяща и равностойна форма в случая, когато законоустановената форма не може да се използва от лицето, което иска признаване.

Чл. 105. При възникване на основателни съмнения относно истинността на представените документи органът по признаването може да изиска потвърждение на истинността на документите от компетентните органи на държавата членка, в която са издадени.

Чл. 106. (1) Органът по признаването се произнася с мотивирано решение в срок 4 месеца от датата на подаване на молбата и съответните документи.

(2) Отказът за признаване на право за упражняване на регулирана професия подлежи на обжалване при условията и по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 107. Когато в Република България ползването на професионално звание е нормативно установено, лицата, получили признаване на право да упражняват регулирана професия, имат право да използват професионалното звание, което съответства на регулираната професия.”

4. В Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

а) в § 4в след думата „дейности” се добавя „включена в Списъка на регулираните професии в Република България, която е от обществена значимост и/или е от съществено значение за живота и здравето на хората, и”;

б) в § 4ж:

аа) точка 1 се изменя така:

„1. „Диплома за завършено висше образование” е всяка диплома, свидетелство или друг официален документ за придобита квалификация, както и съвкупност от такива документи, които:

а) са издадени от компетентен орган на държава членка;

б) удостоверяват, че титулярят им е завършил успешно образователен цикъл след средно образование с продължителност не по-малко от 3 години при редовна форма на обучение или с равностойна продължителност при задочна форма на обучение във висше училище, и

в) удостоверяват, че титулярят им притежава изискваната професионална квалификация за достъп или за упражняване на дадена регулирана професия на територията на тази държава членка.

За диплома за завършено висше образование се приема и всяка диплома, свидетелство или друг официален документ за придобита квалификация или съвкупност от такива документи, издадени от компетентен орган на държава членка и признати от компетентен орган на тази държава членка като достатъчни за достъп или за упражняване на дадена регулирана професия на територията на тази държава членка.”;

бб) точки 2 и 3 се отменят.

вв) създават се т. 7 и 8:

„7. „Регулирано образование и обучение” е всяко образование и обучение, което е специално насочено към подготовка за упражняване на регулирана професия и което включва при необходимост провеждането на практически стаж.

8. „Държава-членка” е всяка държава - членка на Европейския съюз, на Европейското икономическо пространство и Швейцария.”;

в) в § 4з думата „правоспособност” се заменя с „право”.

§ 5. В чл. 21а от Закона за независимия финансов одит (обн., ДВ, бр. 101 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 91 от 2002 г., бр. 96 от 2004 г., бр. 77 и 105 от 2005 г. и бр. 30 и 33 от 2006 г.) накрая се поставя запетая и се добавя „в Швейцария и в трети държави”.

§ 6. В чл. 45, ал. 2 от Закона за техническите изисквания към продуктите (обн., ДВ, бр. 86 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 63 и 93 от 2002 г., бр. 18 и 107 от 2003 г., бр. 45, 77, 88, 95 и 105 от 2005 г. и бр. 30 от 2006 г.) накрая се поставя запетая и се добавя „в Швейцария и в трети държави”.

§ 7. В чл. 39, ал. 1 от Закона за железопътния транспорт (обн., ДВ, бр. 97 от 2000 г.; изм. и доп., бр. 47 и 96 от 2002 г., бр. 70 и 115 от 2004 г. и бр. 77 и 88 от 2005 г.) след думите „Европейското икономическо пространство” се добавя „в Швейцария и в трети държави”.

§ 8. В чл. 87, ал. 5 от Кодекса на търговското корабоплаване (обн., ДВ, бр. 55 и 56 от 1970 г.; попр., бр. 58 1970 г.; изм. и доп., бр. 55 от 1975 г., бр. 10 от 1987 г., бр. 30 от 1990 г., бр. 85 от 1998 г., бр. 12 от 2000 г., бр. 41 от 2001 г., бр. 113 от 2002 г., бр. 55 от 2004 г., бр. 42, 77, 87, 94 и 104 от 2005 г. и бр. 30 от 2006 г.) накрая се поставя запетая и се добавя „в Швейцария и в трети държави”.

§ 9. Този закон влиза в сила от датата на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз.

ЗАМ.-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ОБРАЗОВАНИЕТО И НАУКАТА:

(Валентина Богданова)